

Ötün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

Sayı: 7, Nisan 1980

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARXİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

EMPERYALİST SAVAŞ KİŞKİRTİCİLİĞİNE KARŞI HAKİM SINIFLARIN ARTAN BASKILARINA KARŞI ÇELİK BİR YERLEŞİM OLALIM

İşçiler, köylüler, çeşitli milliyetler -
den emekçi halkımız;

Partimiz Merkez Komitesi Syasi Bürosu
(MKSB) Ocak 1980 de yapmış olduğu toplantı-
da içinde bulunduğumuz durumu görüşmüş ve
bir dizi kararlar almıştı. MKSB yaptığı bu
toplantıda tüm parti örgütümüzün önüne şu
görevleri koymuştu :

- a) Emperyalist savaş kişkirticiliğine
karşı;
- b) Hakim sınıfların artan baskılarına
karşı;
- c) Oportunistlerin Partimizi tecrit etme
çabalarına karşı kitleler arasında mücadele
geliştirilmelidir. (MKSB, Ocak 1980 Kararları)

Sözü edilen toplantıda Siyasi Büromuz
(SB), sadece dünyada durumu değerlendirmek-
le kalmamış; aynı zamanda ülkemizde son za-
manlarda ayyuka çıkarılan 'Genel Grev' soru-
nunda da Partimizin tavrını açıklıkla orta-
ya koymuş; parti üyelerimizin eline silah
vermiştir.

Toplantı, her türden oportunist örgütün
Partimizi tecrit etme çabalarına karşı kit-
leleri harekete geçirmenin tayin edici öne-
mini ortaya koymuştur.

Parti üye ve aday üyelerimize dağıtılan
"Siyasi Büro Kararları" ndan bazı bölümleri
tüm halkımıza yayınlıyoruz:

1- Bugün dünya karşı devrim cephesi ara-
sındaki çelişkiler giderek artıyor. Emperya-
listler arası dalaşma hızlanıyor. Dünya çapı-
nda savaş kişkirticiliği artıyor. Derhal
bir savaş durumu yoksa da, savaş etmenleri
artıyor. Özellikle Orta-Doğu ve Balkanlar
emperyalist dalaşmanın bu günkü durumda ön-
de gelen merkezleridir.

Orta-Doğu her dönemde emperyalistler aç-
ısından önemli bir yere sahip olmuştur. En

son Rus Sosyal Emperyalizmi (RSE) nin Afga-
nistan'ı işgali, ABD ve Batılı emperyalist
devletlerin(ve Japonya'nın) Orta-Doğu daki
çıkartmaları aleyhine önemli bir gelişme olmuş-
tur.

Balkanlar daki durumda kritiktir. Özel -
likle Tito Yugoslavya'sı, aslında bir simge
olan Tito'nun ölümüyle yeni bir takım geliş-
melere gebe olan bir ülkedir. Bu ülkedeki
gelişme Balkanlar daki ve dünyadaki durumda
büyük değişikliklere yol açabilecek önemde-
dir. Tito'nun ölümü halinde daha başka şart-
ların da bir araya gelmesiyle RSE nin Yugos-
lavya'yı işgal edecekleri şeklinde bir görü-
şün yaratmaya çalışıyorlar. Bu propaganda-
nın asıl amacı savaş hazırlıklarını hızlan-
dirmek, dünyaya 'savunma' durumunda oldukları
ve intibaini yaratmaktır. Muhtemel gelişme
Yugoslavya'da bir iç karışıklığın çıkması -
dır. Başta ABD ve RSE leri, bu karışıklığın
kendi lehlerine çözülmesi için ellerinden
geleni yapmaya çalışacaklardır.

Bu gün savaşın başta gelen kişkirticileri
ve diğer emperyalistler hızla kendileri-
ni paylaşım savaşına hazırlamaktadırlar. Bir
yandan içte siyasi gericiği artırmakta,
diğer yandan bir sürü faşist tasarıları devlet eliyle
yasallaştırmaktadırlar. İç faşistleşmeye
hız vermekte, sınıf mücadelesini ezmeyi
planlamaktadırlar. Diğer yandan da ekonomi-
lerini iyice savaş ekonomisine çevirmeye ça-
lışmakta, silahlanmaya hız vermektedirler.

RSE leri, Afganistan işgalini kendi açı-
larından oldukça elverişli koşullarda ger-
çekleştirmişlerdir. Ancak bu işgal hareketi
onları dünya kamuoyunda (diğer emperyalist-
lerin de büyük çabasıyla) önemli ölçüde beş-
virmemiştir.

ABD emperyalistleri de bos durmuyor. Af-
ganistan olayının hemen ardından Orta-Doğu-
da yeni askeri paktlar kurma çabasına giriş-

ti. Savaş bütçesini çok büyük bir rakama yükseltti. Özellikle İran devrimi sırasındaki teşhir olmuşluk durumunu önemli ölçüde ortadan kaldırdı. RSE lerinin saldırganlığını, kendi saldırganlığını örtmede ustaca bir demogojiyle kullandı. İran'da artık, İran devriminin gelişmesinin önünde engel haline gelen ve bu yüzden de karşı devrimci bir hal alan Humeyni kliğiyle arasındaki ilişkiyi düzeltme yönünde adımlar attı. Türkiye'de de 'generallerin mektubu' olayını tezgahladı. Ülkemizdeki mücadeleyi bastırma planlarını somut ve açık olarak yürürlüğe sokmaya girişti.

Afgan işgali diğer emperyalistleri de kendi açılarından daha 'radikal önlem' ler almaya sevketti. Onlarda 'Rus tehditi' demogojisi altında hem kamuoyundan destek bulmaya çalıştılar, hem de başta söylediğimiz karşı-devrimci girişimlerine hız verdiler.

Bu gün dünyada, sadece mevcut emperyalist koalisyonlar ve onların savaşı kışkırtmalarındaki rollerinden dolayı ilk emperyalist savaş öncesi duruma benziyor. Konferansımızın bu tesbiti aynı zamanda ideolojik alanda da doğrulanıyor. İlk emperyalist savaş öncesi dönemde de ortaya İkinci Enternasyonal hainleri çıkmıştı. Bunlar emperyalist burjuvazinin uzantısı haline gelmişlerdi. Dünya komünist hareketinde, ideolojik alanda burjuvaziyle uzlaşma ya da ona tam bir teslimiyet sonucu somut güç açısından büyük bir zayıflama olmuştu. Ideolojik kaos ortaya çıkmıştı. Dimdik ayakta kalan Lenin ve Stalin'in Bolşevik Partisi olmuştu.

Bu günde durum tam olarak değilse bile o dönemin şartlarına benzemektedir. Savaş tehditi sosyal-şövenizmi kabartmıştır. Zaten halklar üzerinde hakim olan şövenizm şimdi, devrimci çevreleri ve kendilerine Marksist-Leninist diyen bazı güçleri daha çok sarmıştır. Kendilerine M-L diyen bu tür güçler içinde ideolojik ihanet almış yürümüştür. Çin'den sonra bu ihanete AEP de katılmıştır. O da şövenizmin propagandasını yapmaktadır.

Modern revizyonizmin ideolojik alanda hakimiyeti hala yürürlüktedir. Üç dünyacı modern revizyonistler, şimdi Çin'de pervasız bir şekilde savaş kışkırtıcılığı yapmaktadırlar. Emperyalistlerin savaş kışkırtıcısı politikalarının Çin'deki uzantıları olarak görev yapmaktadırlar.

Dünyamızda bugün, emperyalist sistem sosyalist sisteme karşı geçici bir zafer kazanmıştır. Bu gün dünyanın genelinde proletarya önderliğinde güçlü bir devrimci mücadele, proletarya ön derliğinde silahlı mücadele yoktur. Ulusal bağımsızlık mücadeleleri, güçlü sosyalist bir dünyanın olmaması yüzünden, artık kısa zamanda emperyalizmin yedek hareketleri durumuna düşmektedir. Bazende bu hareketler doğrudan emperyalizmin kontrolünde ortaya çıkmaktadır. Emperyalist devletler bu tür hareketlerden yararlanarak

hammadde talanı ve nüfus alanları dalaşmalarını hızlandırmakta, daha büyük bir hızla savaşa hazırlanmaktadırlar.

M-L güçler, bu gün zayıf ve cılızdır. Ama M-L ler kendilerini yenileyen, kendilerini doğuran özelliklere sahiptirler. Bu gerçek, bir çok ülkede şimdi zayıf ve güçsüz de olsa bir çok yeni M-L güçlerin doğmasına yol açmaktadır. Ya da M-L güçlerin doğmasının yolunu açmakta; Marksizm-Leninizme yönelen güçler ortaya çıkmaktadır. Güçlü bir M-L hareketin olmayışı ideolojik bakımdan zayıf olanları etkilemektedir.

Bugün dünyadaki durum ülkemize de yansıyor. Ülkemizde halk muhalefeti sadece derinliğine doğru değil, aynı zamanda genişliğine doğru da geliyor. Hakim sınıflar büyük bir bunalım içinde dirler. İstikrarsızlık içinde yüzüyorlar. Bu durum uzun bir zamandır bu şekilde devam ediyor.

Mevcut hükümet sadece AP hükümeti ya da sadece ABD ci bir hükümet değildir. Bu hükümet tüm faşist ve sosyal faşistlerin desteğini alarak iş başına gelmişti. Tüm emperyalistler ve RSE de bu hükümeti desteklemiştir. RSE ve usaklarının destek sebebi; askeri bir cuntaya karşılık 'hükümetli' bir dönem daha yararlı bulmalarındandır. Aslında bunlarda halk hareketinin ezilmesinden yanadır. Düzenle bazı değişiklikler dışında bu düzeni muhafazadan yanadırlar. Askeri bir cuntaya karşı çıkmaları onun yerini esas olarak ABD ci hükümetin kurulmasından yana tavır takınmalarını bu yüzdendir.

İran'dan sonra Afganistan olayı ABD ve diğerleri açısından Türkiye'nin önemini daha çok artırmıştır. ABD, şimdi, içinde Türkiye'nin de olduğu yeni bir dörtlü (Mısır, İsrail, Suudi Arabistan, Türkiye) pakt kurma hazırlığındadırlar.

İşte bu şartlarda 'generallerin mektubu' yayınlanmıştır. Bu mektup dansıklı bir doğuşun ürünüdür. Amaç halk muhalefetini, devrimci mücadeleyi ezme, 'içte sukunet ve huzur' sağlamaktır. Bu amaçla onlar, faşizmi iyice koyulaştırıyorlar. Bir yandan 'yasadı' olarak diğer yandan da açık saldırılarını hızlandırarak saldırı durumundadırlar. Özellikle partimize karşı saldırıları çok daha yoğunur.

Faşist diktatörlüğün saldırılarının artması, parti örgütümüzü güçlendirmemizi, uzun vadeli düşünerek bir çok alanda yeni gelişmelere girişmemizi gerektiriyor. İlegaliteye mutlaka dikkat edilmelidir. Bizlerin bir çok hatası, özellikle son dönemde bir çok kayba yol açmıştır. Bu saldırılara karşı arabilmenin yolu giderek iyice çelikleşmemizden geçmektedir.

Mevcut durum partimizin şehirlerde sendikalara özel ağırlık vermesini gerektiriyor. Kooperatifler ve mesleki örgütlerde ağırlık vermemiz gereken çalışma birimleridir...

2- Son dönemlerde sosyal faşistler dışın da, Arnavutluk Emek Partisi(AEP) peşinden gidenlerde 'genel grev' sloganına daha çok sarıldılar. Onlar bunu siyasi iktidarı ele geçirmesinin yolu, genel silahlı ayaklanmanın aracı olarak kavlıyorlar. Gelişmeler önümüzdeki dönemde DISK'in böyle bir genel grev yapabileceğini gösteriyor. Bunlar, bir çok iş yerinde sorunu 'uyuşmazlık' a döke rek bekleme tavrına girdiler. Kuşkusuz oportunistlerin tümü bu çağrıya katılacaklardır

Aslında bu sorun oportunistler açısından (güç bakımından) pratik bir değer taşımıyor. Binbir sahte propagandayla ileri sürdükleri Devrimci Sendikal Muhalefet (DSM) de şimdi iflas etmiş durumdadır. Bunlardan esas tehlike ideolojik-siyasi bakımdan geliyor.

Pratik bakımdan asıl tehlike ise sosyal faşistlerden gelmektedir. Bunlar ellerindeki araçlarla işçi sınıfının önemli bir bölümünü etki altında bulunduruyorlar.

Öyleyse bu konuda partimizin tavrı ne olmalıdır? Meseleyi kısaca şöyle koyabiliriz:

a) Genel Grev siyasi iktidarı almak için toplu ayaklanmanın örgütlenişinin doğrudan bir parçasıdır. Genel grev çağrısı ayaklanma hedeflenerek yapılır. Genel grev çağrısı bu nedenle, toplu ayaklanma şartlarının mevcut olduğu durum ve toplumlar için geçerlidir. Böyle ülkeler kapitalizmin ekonomide hakim olduğu, işçi sınıfının devrimin önder ve temel gücü olduğu ülkelerdir. Bizim ülkemiz açısından ise durum böyle değildir. Ekonomik yapının dengesizliği, işçi sınıfının nüfus içindeki azlığı, köylülüğün toprak talebi temelindeki tayin edici devrimci emperyalist boyunduruk gibi nedenler genel olarak doğrudan toplu ayaklanmayla iktidarı ele geçirmesini imkansız kılar. Türkiye gibi yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkede toplu ayaklanma şartları nadir olarak ortaya çıkar. Örneğin halk savaşının, şerhlerin kırlardan kuşatıldığı, kızıl siyasi iktidarların kurulduğu son aşamasında, şerhleri ve tüm ülkede iktidarı toplu ayaklanma ile ele geçirmenin şartları doğabilir. Bu durumlar somut olarak incelenir.

Bir başka örnek, halk savaşının daha önceki bir aşamasında, emperyalistler arasında gelişmenin silahlarla yürütüldüğü bir ortamda (Vietnam'daki 1941 ayaklanması öncesi durum gibi) ülke üzerindeki emperyalist boyundurukda boşluk doğabilir, hakim sınıflar emperyalist desteği kaybedebilir, halk muhalefeti kitlesel karakter kazanabilir, vb. ve böyle bir durumda toplu ayaklanma şartları doğabilir.

O halde ülkemizde genel grev çağrısını yapmanın genel olarak objektif şartları yoktur. Ayrıca bir Komünist Partisi genel grev çağrısının eğer bunun yol açabileceği toplu ayaklanmanın önderliğini yürütebilecekse veya ele geçirebilecekse yapar. Bu ise, genel greve göre örgütlenmiş olmayı zorunlu kılar. Bizim genel greve göre (yani ayak-

lanma öncesi uzun bir barışçıl hazırlık dönemine uygun) örgütlenemediğimiz, halk savaşına göre örgütlenemediğimiz ortadadır. Partimiz açısından kendi önderliğini tesis edemeyeceği ve örgütlenmesini buna göre düzenlemediği, bunun yanlış olduğu bir dönemde genel grev çağrısı yapması veya böyle bir çağrıya katılması düşünülemez.

Genel grev, ancak bir süreç içinde inşa edilir. Genel grev çağrısından önce Komünist Partisinin yerel ekonomik ve demokratik mücadelelerinde işçi sınıfını birleştirmiş, giderek kitle eylemlerini siyasi hedeflere yöneltmiş, geniş emekçi yığınlarının desteğini, işçi sınıfının siyasi hedeflerini kazanmış olması gereklidir. Genel grev çağrısı, somut olarak işçi sınıfını siyasi iktidara yönelten bir çağrıdır. Ve bununla oynanmaz. Genel grev çağrısı kesinlikle bir propaganda sloganı değildir.

b) Bu gün ülkemizde karşı devrim ile devrim güçlerinin karşılıklı durumu açısından herhangi bir olağanüstü şartlar, yani toplu ayaklanmayı mümkün kılacak şartlar yoktur. Bu ortamda işçi sınıfını genel greve çağırmak maceracılık ya da hakim sınıf klikleri arasındaki çıkar dalışmasına işçilerin peşkeş çekmektir.

Bu günkü şartlarda işçi sınıfını 'son ve tayin edici muharebe' ye yöneltmek bir cinayettir. Tarihin affetmeyeceği bir ahmaklıktır. Bu, İbrahim yoldaş tarafından 15-16 Haziran direnişiyle ilgili olarak açıkça ortaya konmuştur. Oportunistlerin genel grev çağrısı özünde kendi pasifizmlerini gizlemek için attıkları maceracı bir slogan dır.

Sosyal faşistler ise Orta-Doğu ve ülkemiz üzerindeki emperyalist ve sosyal emperyalist dalışma ve savaş kıskırtıcılığına bağlı olarak ABD ci kliğin durumunu sarsmak ve Türk devletinin ABD nin bir maşası olarak RSE nin çıkarlarına karşı kullanmasını engellemek amacıyla genel grev çağrısını yapacaklardır. Onların amacı karışıklık çıkarma tehditini ABD ci kliğin tepesinde Demokles'in kılıcı gibi sallandırmaktadır. Bu günkü koşullarda sosyal faşistler iktidarda ağırlığı alabilecek somut güce sahip değildirler. Bu nedenle genel grev çağrısını ayaklanmaya dönüştürmek amacından çok bir tehdit aracı olarak kullanacakları düştüncesindeyiz. Eğer 'genel grev' çağrısını hayata geçirebilirlerse bunun ayaklanmaya dönüşmesini var güçleriyle engelleyecekleri görüşündeyiz.

c) İşçilere bu gerçekler anlatılmalı, çağrının altında yatan gerçekleri ortaya koymalıyız. Bizim genel olarak genel grev çağrısına karşı olduğumuzu, bunun maceracılık olduğunu anlatmalıyız. Eğer başarılı olmazsak ve bizim dışımızda yaygın grevler gelişirse (genel grevin gelişebileceğini düşünmüyoruz) görevimiz bunların içinde yer almaktır. Belkide şiddete dayanan mücadelelere dönüşen bu mücadeleden partimizi güç

lenmesi, güçlerin kirlere çekilmesi için yararlanılmalıdır.

d) Genel grev ile kitlesel direnişleri ayırtmeliyiz. Genel grev yukarıda anlattığımız gibi siyasi iktidara yönelmiş toplu bir eylemdir. Kitlesel direnişler ise ekonomik, demokratik hakların savunulması ya da elde edilmesi için başvuru olan mücadelelerdir. Mesela; grevler, protesto mitingleri, yürüyüşler, toplu halde iş bırakma, vb. bu türdendir. Biz, kitle eylemlerini reddetmeyiz. Tam tersine Gerilla Savaşına Hazırlık Dönemi içinde bunların geniş bir şekilde kullanılmasını bizim için önemlidir. Hatta, belirli bir ekonomik talep için genel kitle direnişlerinin örgütlenebileceğini de kabul etmeliyiz. Örneğin işçi sınıfının ücretlerinin dondurulması yasasına karşı bir saatlik-bir günlük iş bırakmaya çağırma mümkündür. Bunu genel grev çağrısından ayırtmeliyiz.

3- Bugün diğer bir önemli sorun da 'birlik' sorunudur. Faşizmin artan saldırıları karşısında halk kitleleri devrimcilerin eylem birliği içinde olmasını talep etmektedir. Bunu bir çok yazımızda sebeplerini or-

KIZILDERE'DE KATLEDİLEN SEHİTLERİ ANIYORUZ

Bundan 8 yıl önce 30 Mart 1972 de Kızıldere kana boyandı. Mahir Çayan ile birlikte 9 devrimci faşist diktatörlük tarafından hunharca katlerildi.

O zamanlar 12 Martın faşist diktatörlüğü'nün azgın terörü hüküm sürüyordu. Emekçiler devrimciler, komünistler sorgusuz sualsiz tutuklanıyor, aylarca işkenceden geçiriliyor, sakat bırakılıyor, katlediliyordu. Bütün bunlar halk direnişini bastırma için. Çünkü o sıralar halk kitlelerinin mücadelesi bir çığ gibi büyümüştü. Emperyalizmin uşakları komprador patronların ve toprak ağalarının düzeni çatarlamaya başlamıştı. Emekçi yığınlar devrim için ayağa kalkmışlardı. Halkın mücadelesinin gelişmesine paralel olarak, çeşitli halk örgütleri de gelişip, güçleniyorlardı. THKP-C, THKO gibi örgütler böyle devrimci örgütlerdi. Partimiz TKP-ML ise 1972 Şubat'ında henüz kurulmuştu.

THKP-C ve THKO, küçük burjuva devrimci

taya koyduğumuz hususlardan dolayı biz de istiyoruz. Ancak bunun gerçekleşmesi bugün oportunistlerden tarafından hemen hemen imkansızlaştırılmış durumdadır. Bunlar bütün güçleriyle bize karşı düşmanlık örgütlemeye çalışıyorlar. Dev-Yol'un bizle ilgili tespiti kalâ yürürlüktedir. Halkın Kurtuluşu da aynı tespiti gerçekte yapmış durumdadır. Bunlar partimizi tecrit etmeye çalışıyorlar.

Bu durumda karşımıza, tecrit edilmeye ve onların tabanlarıyla temas kurmamızın engel lenmesine karşı mücadele edilmesi görevi çıkıyor. Bütün parti örgütümüz, onların alıp kullanabileceği; bizi tecrit etme; bizle tartışmaları önlemek için araç kabul edecekleri tavır ve anlayışlardan uzak durmalı, titiz davranmalıdır..

Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun aldığı bu kararlar gerek partimizin gerekse partimiz önderliğinde emekçilerin bugünkü mücadele görevlerini ortaya koymaktadır.

Bu görevlere dört elle sarılalım.

Yaşasın TKP-ML ve onun önderliğindeki TIKKO ve TMLGB !

örgütler olduğu için devrimi başarıyla ilerletemezlerdi. Bunlar halk kitlelerinin örgütlenme ve mücadelesinin küçümsüyorlardı. İşçi sınıfının öncü kurmayı olan Partinin rolünü küçümsüyorlardı. Dünya ve ülke gerçeğini yanlış bir şekilde değerlendiyorlardı. Ama doğru olan yolu, silahla devrimci yolumu benimsemişlerdi. Mahir Çayan'ın zindandan kaçan Mahir Çayan'ın diğer 9 devrimci Kızıldere'ye götürüldü. Bir süre sonra faşist ordu onların etrafını çevirdi. Amaçları bu 10 devrimciyi imha etmektir. Devrimcilerin kaldığı ev havadan ve karadan kuşatıldı. Otomatik silahlarla, bombalarla tarandı, 10 devrimci alçakça katledildi. Ama onların direnme ruhu yaşıyor. Halkın direnme azmi köreltilmedi.

Kızıldere katliamını unutmadık !

Komprador patron ağa devletini yıkacağız
Halk iktidarını kuracağız !

PARTİMİZDEN HABERLER

HIÇ BİR GÜÇ TKP-ML'NİN SİLAHLARINI SUSTURAMAYACAK

TKP-ML nin askeri kolu TIKKO nun kahraman savaşçıları 1977 yılında komprador patron ağa devletinin cellatları tarafından hunharca katledilen TKP-ML nin yılmaz savaşçısı Mehmet Zeki Şerit'in anısına bir kaç silahlı eylem koyarak, savaşçılarımız şahsında halkımızın komprador patron ağa devletine karşı mücadelesini yaşattılar. Bu eylemler, Kars'ta birinci Şubeye bomba a-

tarak, Ardahan'da polis teşkilatı arabasına bomba koyarak karşı devrime büyük zararlar verdi.

Diğer yandan aynı günün anısına yıllardan beri halkımızın üzerine kara bulut gibi çöken komprador patron ağa devletinin ajan-mit-gammazları, halk düşmanları Hüseyin Işık ve Seyfettin Günay'adındaki halk düşmanını ölümüne cezalandırarak Mehmet Zeki Şerit yolunun mücadelesini yaşattılar, yaşatacaklar

Zeki Şerit yaşıyor !

İktidar namülkükn ucundadır !